

נדה מג:יקרא פרק טו – זב – שיטת רבנן

(א) נידבר יקנוק אל מטה ואל אחרן לאמר:

עד שיצא מבשרו

לימד על הזוב שהוא
מטמא במשא

(ב) דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהי זב מטבחו זובו טמא הוא:

לימד על זב בעל ב' ראיות
שמטמא משכב ומושב

(ג) זו את תחיה טמאותו בזובו רך בשרו אט זומו או החתים בשרו מזובו טמאותו הוא:

זוב מטמא לה ואין מטמא יבש

יקרא פרק טו – זב – שיטת ר' ישמעאל

(א) נידבר יקנוק אל מטה ואל אחרן לאמר:

(ב) דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהי זב מטבחו זובו טמא הוא:

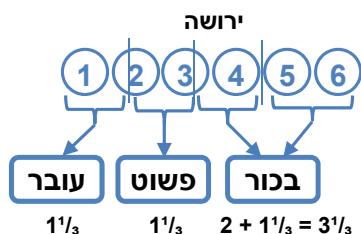
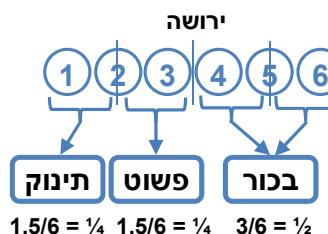
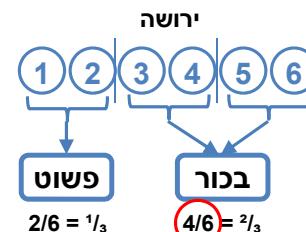

(ג) זו את תחיה טמאותו בזובו רך בשרו אט זומו או החתים בשרו מזובו טמאותו הוא:

זב צריך כחתימת פי האמה

זוב מטמא לה ואין מטמא יבש

ר' ישמעאל	רבנן	
זב צריך כחתימת פי האמה דامر קרא או החתים בשרו מזובו	אין שעור לזוב, מטמא במשהו	שיעור לראיית זב
רך בשרו	או החתים בשרו מזובו	זוב מטמא לה ואינו מטמא יבש
(1) בזובו (2) זובו (3) מזובו	(1) בזובו (2) רך בשרו (3) אט זומו	זב בעל שלוש ראיות חייב בקרבן
(1) זב (2) זובו	או החתים בשרו מזובו טמא - מקצת זובו טמא לימד על זב בעל ב' ראיות שמטמא משכב ומושב	זב בעל שתי ראיות לטומאה
חדש לטמא פנים כבחו ולא צרכין קרא למעט אותו	כי יהיה זב מטבחו - עד שיצא מבשרו	זב אינו טמא עד שיצא מגוף
?אפשר ע"י ק"ז דרבא זובו טמא - לימד על הזוב שהוא טמא בשיטת רשי" בסוף דף לד?:	זובו טמא - לימד על הזוב שהוא טמא	הזוב עצמו מטמא במשא

נדה מד:בן שנולד אחר מיתת האב
אין כמעט בחלק בכורהתינוק בין יום אחד
מעט בחלוקת בכורהמר בריה דרב יוסף משמיה דרבנן:אם נפטר התינוק אחורי שהוא נוחל